

İzmir Özel Türk Koleji

HEDEFE DÖNÜŞEN HAYAL...

Ünlü Amerikalı uzun mesafe yüzücüsü **Florence May Chadwick***(1918-1995), 4 Temmuz 1952’de, Büyük okyanusta ve Amerika Birleşik Devletleri’nin güney batısında bulunan Catalina Adasından Kaliforniya’ya doğru yüzmeye başladı. Chadwick, Manş Denizi’ni her iki yönde geçen ilk kadın yüzücüydü ve rekor da onun elindeydi. Bu denemede de başarılı olması işten bile değildi. Ancak o gün hava şartları çok çetindi. Su çok soğuktu ve hava o kadar sisliydi ki, Chadwick kendisini takip eden tekneleri bile zor görüyordu. Bu şartlar altında 15 saat yüzdü. Ancak yanındaki teknedeki görevliler ve annesi çok az mesafe kaldığını söylemesine rağmen, Chadwick kendisini sudan çıkarmalarını istedi ve devam edemeyeceğini söyledi. Buna rağmen bir saat daha yüzdü ancak sis yüzünden hiçbir şey göremediği için başaramayacağını düşündü ve yüzmeyi bıraktı. Teknede otururken, kıyıya bir mil kala yüzmeyi bırakmış olduğunu gördü. Kendisine kıyıya bu kadar yakınken yüzmeyi neden bıraktığı sorulduğunda şu cevabı verdi: “ Karayı görseydim, başarabilirdim.”

Hedefini görseydi başaracaktı. Bu olay çoğumuzun artık hatırlamakta zorlandığı gerçeği gözlerimizin önüne getiriyor. “Benim bir hedefim olmalı”. Ya da “benim bir hedefim vardı, sahi neydi o?” Chadwick yüzmeye başladığında hedefi açık ve netti. Ancak zamanla yorgunluk ve tükenmişlik baş gösterdi ve hedefini yavaş yavaş unutmaya başladı. Ve sonuçta karşısına çıkan en büyük engele, yani sise, takıldı ve artık hedefini büsbütün göremez oldu. Bizim de kendimize sormamız gereken soru şudur: “Benim hedefim nedir?” Ancak bu soruyu sorduktan sonra yaşamımızda bir şeyler başarma şansına sahip olabiliriz. Everest’e tırmanan birine bunu nasıl başardığı sorulduğunda muhtemelen “sadece yürüyüşe çıkmıştım, bir bakmışım buradayım” cevabını vermeyecektir.

Öyleyse ilk iş olarak bizim hayallerimize, amaçlarımıza vs. bakmamız gerekir. Bunların ne olduğunu bulmak, bize bunları hedefe dönüştürme imkanı tanıyacaktır. Neyi başarmak arzusundayız? Eğer lambadan bir cin çıksaydı, ondan ne isterdik? Bunlara vereceğimiz cevaplar açık ve net olmalı. “İyi bir üniversite kazanmak istiyorum” açık bir ifade değildir örneğin. Ancak cümle “şu üniversitenin şu bölümünü istiyorum” şeklinde olursa bir hedef haline gelir. “İyi bir üniversite kazanmak istiyorum” gibi bize yol göstermeyen, muğlak ifadeler bir hedef olmaktan çok bizi harekete geçirmeyen, dahası motivasyonumuzu düşüren bir neden olabilir. Öte yandan bu hedef ulaşılabilir olmalıdır. Asla ulaşamayacağımız şeylerin peşinde koşmak istemeyiz. Hedef çeşitli şekillerde ölçülebilir olmalıdır. Ölçülebilir olmak bize bir değerlendirme yapma imkanı sağlayacaktır. Son olarak hedef tek ve alternatifsiz olmalıdır. Çünkü hedef “şu, o olmazsa da bu” şeklinde olamaz. Ancak ileriki aşamalarda hedef üzerinde düzeltmeler yapılabilir.

Sonraki aşama şu an bu hedefin neresinde olduğumuzu belirlemektir ki bu da bize bir yol haritası çizmek için çok yarar sağlayacaktır. Böylece “bu hedef ulaşılabilir bir hedef midir?” ya da “Ben bu hedefe ulaşmak için olması gereken niteliklere sahip miyim?” sorularına yanıt aramak gerekiyor. Kendi kendimize dürüst olmamız gereken bir noktadır burası. Aynı zamanda kendimizi de çok iyi tanıyor olmamız gerekiyor. “Sahip olduğum nitelikler beni bu hedefe götürebilir mi?” Bu sorulara vereceğimiz cevaplar, bizim bir hedef mi belirlediğimizi yoksa bir hayal mi kurduğumuzu gösterecektir. Elbette her şey hayal etmekle başlar. Ancak bu hayali bir hedef haline dönüştürebilmek önemli ve atılması gereken bir adımdır. Aksi durumda hiçbir zaman gerçekleşmeyecek bir hayale sahip oluruz, gerçek ve görünür bir hedefe değil. Bu da bizi hiçbir yere götürmez.

”Ne yaparsam bu hedefe ulaşırım?” sorusuna gerçek bir yanıt bulduğumuzda artık ilerlemeye hazırız. Çünkü artık sıra plan yapmaya geldi. Bir Japon atasözü “Planlamaya ayrılan on dakika uygulamada bir saat kazandırır” der. Plan yapmayı, hedefimize bizi ulaştıracak küçük adımlar olarak düşünmeliyiz. Zira hedefimiz ulaşmamız uzun bir zaman dilimi alabilir. Bütün bir süreci dikkate alarak plan yapmalıyız. Önündeki uzun yola yemeğini, yolun yarısında açlık çekmeyecek şekilde pay eden gezgin gibi davranmalıyız. Böylece bu küçük adımlardan bir veya birkaçını gerçekleştirdikçe motivasyonumuz da artacak, ilerlemek için kendimizde daha çok güç bulacağız. Bunun yanı sıra hedefimize giden yolda ilerleyişimiz ile ilgili geri bildirim de almış olacağız. Bu geri bildirimler bizim için çok önemli ipuçlarıdır. Bu küçük adımları başarabiliyorsak yolumuza devam edebiliriz. Başaramıyorsak da ya hedefte bazı düzeltmeler yapabilir ya da planladığımız küçük adımlarla ilgili düzenlemeler yapabiliriz. Kendimize vermiş olduğumuz bu ödevler ile ilgili olarak da yukarıda vurgulamış olduğumuz ‘kendine karşı dürüst ol’ ilkesini temel almalıyız. Yoksa yine bir kısır döngü içine girmemiz işten bile değil.

Şu ana kadar belli bir yere geldik. Ancak “taşı kaldırmak kolaydır, zor olan ise taşımak”. Yapmış olduğumuz planlara sadık kalabiliyor muyuz, kendi kendimize verdiğimiz sözleri tutabiliyor muyuz, yoksa sürekli erteliyor muyuz? Almış olduğumuz kararlar, pazartesi günü diyeteye başlayacağını söyleyen birinin sözlerinden ne kadar farklı? Şurası açıktır ki, hedefe ulaşmak için belli bir seviyede kendimizi amacımıza adanmamız gereklidir. Bu bizim kendimize olan inancımız ile ilgilidir. Planladıklarımızı gerçekleştirerek, motivasyonumuzu artırdığımız gibi kendimize olan inancımızı da artırmış olacağız. Bir anlamda hedefimizle aramızdaki tek engel aslında yine kendimizmiş gibi düşüneceğiz. Ve her bir adımı başardığımızda kendimizi daha güçlü ve yola devam etmeye daha istekli hissedeceğiz.

Ve son olarak listeleme. Şu ana kadar yaptıklarımız nedir ve bunlar gerçekten işe yarıyor mu? Bir yerlerde bir eksiklik var mı? Kendi kendimizi iyi organize edebildik mi? Baştan sona gerçekçi bir değerlendirme yapmanın zamanı geldi. Bu değerlendirmenin zamanı çok önemlidir. Ne çok erken olmalıdır ne de çok geç. Gerçekçi olmak gerekirse yapmış olduğumuz planlar ve kendimize vermiş olduğumuz ödevleri başarıp başaramayışımıza göre süreci sorgulayabiliriz. Şu ana kadar neyi başarıp neyi başaramadığımız, yolun neresinde olduğumuz hakkında bize fikir verecektir. Planlarda aksama varsa geriye doğru tüm aşamalar gözden geçirilmelidir. Aksama yoksa bu bize bir sonraki planımızı ve dolayısı ile hedefimizi gerçekleştirmede bir güç kaynağı olacaktır.

Yaşamımız süresince sürekli olarak kendimize hedefler koyarız. Bunların bir kısmına ulaşırız bir kısmı ise daha önce de ifade ettiğimiz gibi bir hedef olarak değil de bir hayal olarak kalır. Artık ikisi arasındaki farkı biliyoruz. Hayallerimizin hayal olarak kalmaması dileğiyle...

<http://www.wikizero.net/index.php?q=aHR0cHM6Ly9lbi53aWtpcGVkaWEub3JnL3dpa2kvRmxvcuVuY2VfQ2hhZHdpY2s>

Bülent AKYOL

Manisa Kampüsü Anadolu ve Fen Lisesi

Psikolojik Danışman

*“Yarınlarda
Var Olmak”*
www.ozeturkkoleji.com

ITK BAHATTİN TATİŞ KAMPÜSÜ
Mihapınoğlu Cad. No:687-689
35280 Köprü / İzmir
T : 0 (232) 244 05 00
F : 0 (232) 231 32 75
info@itk.k12.tr

ITK BÖYÜKÇİĞLİ KAMPÜSÜ
8019/21 Sokak No:22
35620 Çiğli / İzmir
T : 0 (232) 386 57 27
F : 0 (232) 386 11 14
ciglisube@itk.k12.tr

ITK BORNova KAMPÜSÜ
Ezine Mah. Otel Pror Dr Muhiiddin Erel Cad.
No:19 25040 Bornova – İzmir
T : 0 (232) 216 24 85
F : 0 (232) 216 24 90
bornovakampus@itk.k12.tr

ITK MARMARİS KAMPÜSÜ
Gökbel Mah. Kerton Evren Cad. No: 102/A
48700 Beldibi-Marmaris / Muğla
T : 0 (252) 419 19 19
F : 0 (252) 419 19 20
marmaris@itk.k12.tr

ITK MANİSA KAMPÜSÜ
Muradiye Mahallesi Manalya Sokak
No: 234 Yunuserra / Manisa
T : 0 (236) 250 50 70
F : 0 (236) 250 50 70
ikmanisa@itk.k12.tr